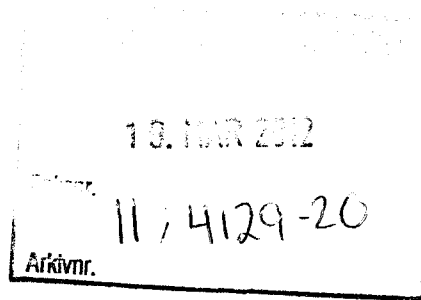

Finansdepartementet

Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Vår saksbehandler:	Kopi til	Vår dato	Vår referanse	Deres referanse
		16.03.2012	2011-0043	11/4129 LS MT/rla

Høring - forslag til endringer i ligningsloven

Vi viser til departementets høringsbrev av 16. desember 2011.

Høringen omhandler to forhold:

- forslag om å gjeninnføre bestemmelsen om tilleggsskatt på 15 prosent når skattyter gir uriktige eller ufullstendige opplysninger som senere blir oppgitt ukrevet av arbeidsgiver eller andre tredjeparter
- forslag om å oppheve ligningslovens § 9-2 nr. 7, dvs. reglene om at skattyter mister klageretten dersom han:
  - har unnlatt å levere pliktige oppgaver
  - har unnlatt å gi opplysninger som ligningsmyndigheter spesielt har bedt om
  - har unnlatt å medvirke til spesiell undersøkelse etter pålegg etter § 4-10
  - ikke har levert oppgave eller dokumentasjon som nevnt i § 4-12 nr. 1 eller nr. 2

Begge sanksjonshjemler er tiltak for å bidra til at skattyter overholder sine opplysningsplikter for å sikre målsettingen om riktig ligning.

Unio har følgende bemerkninger til forslagene:

Forslag om å gjeninnføre bestemmelsen om tilleggsskatt på 15 prosent

Dagens regler medfører at tilleggsskatt alltid beregnes med minst 30 prosent såfremt det aktuelle forhold ikke er av en slik art at unnskyldningsreglene kommer til anvendelse. Dette fører i visse tilfeller til en reaksjon som oppfattes som urimelig streng hensett til det forholdet det skal reageres på. Vi er derfor enige i at det bør gjeninnføres en redusert sats på 15 prosent slik det er foreslått.

Forslag om opphevelse av ligningslovens § 9-2 nr. 7 om tap av klagerett

Tap av klagerett for skattyter som ikke har levert eller medvirket som fremgår av bestemmelsens a-d er i dag et vurderingstema jf "kan ikke kreve". (Kf absolutt tap når mer enn ett år, jfr. § 9-2 nr. 9). Dette innebærer en skjønnsvurdering etter nærmere bestemte kriterier, og med de da iboende og ikke ubetydelige risiki for ulik praktisering. En sammenblanding av klageadgang og sanksjon er prinsipielt heller ikke uten videre gunstig. Et bortfall vil styrke skattyters rettssikkerhet gjennom økt faktisk klageadgang.

Det vil imidlertid være klare pliktforsømmelser som foreligger der skattyters klage i en aktuell situasjon blir nektet tatt til behandling, og etter en nærmere foretatt rimelighetsvurdering etter de opplistede kriterier i § 9-5 nr 7. Med en korrekt saksvurdering i spørsmålet om saken bør tas til behandling ut fra en slik rimelighetsvurdering, skal de som av ulike mer unnskyldelige grunner har forsømt seg allikevel få sin klage realitetsbehandlet.

Videre vil tap av klagerett – dersom dette ikke erstattes av alternativ sanksjonering – lett øke mangel på oppgaveleveranser og unnlatt etterkommelse av andre pålegg ved kontrollhandlinger i spekulasjonshensikt om gunstige skjønnsfastsettelse. Staten trenger effektive sanksjonsmidler i en effektiv masseforvaltning for å sikre korrekt oppgavegiving og medvirkning til rett skatteoppgjør. Sammen med bortfall av revisjonsplikt for en rekke virksomheter vil vi få et forsterket etterkontrollbehov i tillegg til at det må brukes mer ressurser på klagebehandling.

Samlet er vi i vår avveining svært tilbakeholdne i forhold til å anbefale departementets forslag om at begrensningen i klagerett oppheves uten å sikre hjemmel for alternative sanksjoner for å sikre nødvendig medvirkning til korrekt ligning.

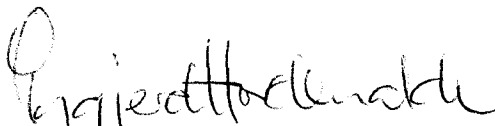
Unnlatelse av å etterkomme pålegg etter § 4-10 antas etter omstendighetene å kunne rammes av straffebestemmelsene i § 12-1, men vi antar det er lite aktuelt å sanksjonere slike overtredelser på denne måten i noe stort omfang. En opphevelse av § 9-2 nr. 7 c vil medføre at næringsdrivende som ikke medvirker til undersøkelse etter § 4-10 i stor utstrekning ikke risikerer noen sanksjon med mindre man etablerer en annen ordning. Skatteunndragelsesutvalget foreslo å gjøre reglene om tvangsmulkt i § 10-6 nr. 1 gjeldende også i disse tilfellene. Dette vil etter vår oppfatning være et godt alternativ til dagens ordning.

Dersom skattyter likevel ikke etterkommer pålegg om å medvirke til kontroll med hjemmel i § 4-10, mener vi det må være et vilkår for klagerett at det gis opplysninger ligningsmyndighetene

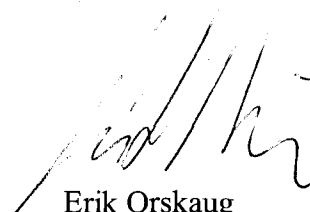
særskilt har bedt om etter § 4-8 eller medvirket til kontroll etter § 4-10 dersom skattyter tidligere har motsatt seg dette.

Det er vår vurdering og anbefaling at dersom de någjeldende regler endres, må det minimum etableres regler tilsvarende i mval § 18-1, dvs at skattyter foretar reparasjonshandling som sikrer pliktige dokumenter eller etterspurte handlinger ved klagetidspunktet. Dette bør i så fall også ses som element i retning felles saksbehandlingslov og regler innen skatte- og avgiftsforvaltningen.

Vennlig hilsen
Unio

Ingjerd Hovdenakk
sekretariatssjef

Erik Orskaug
sjeføkonom